

Source:

320 association newsletter no. 20 nov. 1949

(320 Squadron clubblad)

Many thanks to: Dirk Megchelse

320 dutch squadron "Club Blad" no.1 1 november 1947 1e jaargang
redactie en administratie J.H. Hoendervoogt

het squadron is gestationeerd geweest:

van 1 juni '40	tot 1 oct. '40	te Pembroke Dock	Costal Command
van 1 oct. '40	tot 1 febr. '41	te Leuchars	Coastal Command
van 1 febr. '41	tot 16 april '42	te Carew Cheriton	Coastal Command
van 21 maart '41	tot 16 april '42	te Leuchars	Coastal Command
van 16 april '42	tot 15 maart '43	te Bircham Newton	Coastal Command
van 15 maart '43	tot 30 maart '43	te Metwold	- - -
van 30 maart '43	tot 30 aug. '43	te Attlebridge	Bomber Command
van 30 aug. '43	tot 18 febr. '44	te Lasham	Bomber Command
van 18 febr. '44	tot 10 oct. '44	te Dunsfold	2nd TAF-2 Group 139 Wing
van 10 oct. '44	tot 1 mei '45	te Saventham	2nd TAF - 2 Group 139 Wing
van 1 mei '45	tot 10 aug. '45	te Sunny-Achmer	---
van 10 aug. '45	tot 10 sept. '45	te Fersfield	---
van 10 sept. '45	tot 1 april '46	te Croft	---
van 1 april '46	tot 1 mei '46	te Twente	---

2e jaargang no.6 april 1948

Airman taken for a Spy.

The top gunner of a Mitchell medium bomber - a Dutchman - was forced to bale out when his aircraft was hit while on a close support mission in the battle of the Ardennes and landed outside the headquarters of a famous British division.

As he touched the ground he was surrounded by armed guards who took him for a spy (German). The misunderstanding was soon cleared up. His plane, with an all-Dutch crew of a Netherlands Squadron was hit by flak while bombing German troop concentrations at Vielsalm, and both motors were put out of action. The navigator jettisoned the bombs and as the plane turned towards the Allied lines the pilot gave orders to bale out.

(De bemanning van dit vliegtuig was: Wils - Hissink - Dekker - Jillings. De bewuste spion was Dekker. Sergeant Jillings kwam bij deze actie om het leven.)

Op 1 juli 1948 bestaat de Militaire Luchtvaart 35 jaar.

De herdenking van deze dag zal op sobere wijze plaats vinden.

Programma; 30 juni onthulling gerestaureerde monument voor de gevallen kameraden te Soesterberg.

1 Juli receptie in Palace Hotel ('s middags).

Herdenkingssamenkomst in Den Haag.

War memories

November 1941

41 sorties were carried out. (Hudsons)

On november 17th crew: Buynink-Schroder-Versluis-Emmens, scored two direct hits on a 8000 tons cargo vessel on the Norwegian Coast.

November 23rd crew: Otterloo - van Rossum - van de Meer - van Meurs - van de Wee, just off Lister, the captain (Hein Otterloo) sighted two big German cargo vessels with a powerfully armed escort ship. The captain circled through cloud into the west and dived out of the sun from 1300 to 200 feet and released his bombs. As he swept down, the escort

ship released a tremendous fire against him.

While the bombs he had dropped were falling, he swung his Hudson round and swept the decks of the German anti- aircraftvessel with his front guns.

One of the last shells which came up at the Hudson exploded below the cockpit and killed the captain. But the bombs had hit the supply ship. At the very moment of his death there was an explosion forward the ship's bridge and a blanket of smoke rapidly enveloped the German vessel. The Captain's last words were: "TAKE IT OVER".

When the captain was killed, the Hudson was still going downwards.

It was just about to hit the sea when the observer leaning over the body of the pilot, was able not only to straighten the Hudson but to put into a climb. The rest of the crew came forward and lifted their captain from his seat. The observer (van Rossum) took his place and brought the aircraft safely back to Britain. He had never flown a Hudson before. Capt. Hein Otterloo was burried at Leuchars.

Op donderdag 3 november 1949 werden de stoffelijke overschotten van wijlen Ir. J.H. Muntinga (res. 2e Luit. vlieger) en P.H. Peetoom (korporaal vliegtuigschutter) ter aarde besteld op het kerkhof "Rusthof" te Amersfoort. Zij sneuvelden op 13 januari 1945 tijdens een bomaanval op Manderfeld. Zij werden op het Rusthof bijgezet tussen 6 andere 320 bemanningsleden die daar inmiddels ook hun laatste rustplaats vonden. De ons allen zo welbekende Ds. Sillevius Smit hield een zeer gevoelige rede. Door de secretaris van 320 Vereniging (Hoendervoogt) werd een krans gelegd als een laatste groet namens alle 320-ers. DAT ZIJ MOGEN RUSTEN IN VREDE, is de wens van al hun 320 krijgsmakkers.

"Animo Libero Dirigimur"

De vele 320gers die behoren (althans behoorden) tot de Militaire Luchtvaart zullen zich interesseren voor de ter gelegenheid van het 35-jarig bestaan der M.L. gehouden feestelijkheden.

1. Plechtigheid op Soesterberg op 30 Juni waar Z.K.H. Prins Bernhard het gerestaureerde monument voor onze gevallen kameraden onthulde, terwijl formaties vliegtuigen van het Commando Luchtvaartopleiding en de Legerluchtmacht overvlogen.
2. Plechtigheid op het Binnenhof op 1 Juli, alwaar aan de Militaire Luchtvaart door H.K.H. de Prinses Regentes een eigen vlag werd toegekend en uitgereikt (nieuwe vlag zijnde: Oranje driehoek, waarin afbeelding M.W.O. op blauwe achtergrond). Voorts werden onderscheidingen uitgereikt waarna defilé, zoals eerder vermeld.
3. Receptie in het Palace Hotel te Scheveningen.
4. Feest avond op 1 Juli in het Officiers casino der Legerluchtmacht te Scheveningen, alwaar verschillende 320gers zich uitstekend mochten vermaken en waarbij aan de Bar(s) kudden oude koeien uit jeneversloten werden opgedoken . . .
5. Feestavond in Boschlust te Zeist op 2 Juli.
6. Vliegfeesten op Ypenburg op 3 en 4 Juli waarbij door de Marine Luchtvaartdienst door een box (320) Mitchells "food-droppings" werden gedemonstreerd. (Een flink aantal Mitchells behoort hebbende tot het Squadron, bevinden zich, zoals misschien bekend, bij de M.L.D. op Valkenburg. Het hoogtepunt werd bij het fraaie weer op 3 Juli gevormd door het voorvliegen van 3 Gloster Meteor straaljagers. Een daarvan werd gevlogen door de Luit. F.J.Vijzelaar (natuurlijk een 320ger) die thans als testpiloot alle straaljagers voor de M.L. invliegt.

DE SQUADRON BADGE

editie no.10 aug. 1948

Met de "Koninklijke Begeer" is thans een overeenkomst gesloten voor de aanmaak van 1000 Squadron badges. Hoewel de "Koninklijke Begeer" overstelpend druk en geen nieuwe orders meer kan aannemen, werd, na vele moeilijkheden betreffende de uitvoering van het zeer technisch ingewikkelde 320-Squadron wapen te hebben overwonnen en na enige besprekingen door de Voorzitter, Vice-Voorzitter en Secretaris met de Heren Jhr. Ir. A.C. von Weiler en L. Spaanderman (resp. Directeur en Procuratiehouder van de "Koninklijke Begeer") besloten, hoe moeilijk ook, voor 320 een uitzondering te maken, hetgeen natuurlijk zeer geapprecieerd.

Voorlopige levertijd zal zijn van 8 tot 10 maanden. Natuurlijk is het niet uitgesloten dat de Directeur van de "Koninklijke Begeer" zijn (spreekwoordelijk) hand op het hart zal leggen en binnen bovengenoemd tijdvak reeds kleinere hoeveelheden zal laten afleveren.

In ieder geval het begin is er en we kunnen verzekerd zijn dat de "Koninklijke Begeer" voor een 100% uitvoering zal zorgdragen.

editie 12 oktober 1948

Nog steeds onderduikers die boven water komen.

1e. Onze ex-airgunner Bob Broekman (alias Brink), 987 Fifth Av. New-York City, die ons schrijft: "Hartelijk dank en al mijn hulde voor het Clubblad, (dank je Bob) it never misses. Remember me to 320."

Lang geen levensteken gehoord Bob, maar zoals je schreef "beter laat dan nooit." En Bob stapte inmiddels een half jaar geleden in de huwelijks-turret met een U.S.-schone, geboren in Mokum.

Het huwelijksleven heeft zijn volle approval en zijn vrouw went er ook al aan (Dat is niet gek).

Well Bob a load of back issues of the Esquire will be very welcome, I'll look after the distribution. And do we like luckies ? Oh Boy.

En tenslotte hoopt Bob met zijn U.S.-Mokum-missus volgend jaar in Holland een 320-low-level bij te wonen. En zulks hopen wij ook.

2e. A.L.A. Hissink, hoewel niet direct ondergedoken maar voorzichtig verhuisd naar Buchalde 578, Kloten, bei Zurich, Swiss. Ja een best plaatsnaampje Hiss, but what is in a name?

En Hissink werd daar geplaatst door en voor de K.L.M.

Swiss, een best land, hopen bergen, players please, en verder in 't geheel geen rantsoenering.

Alleen Hissink's "1e officier" is niet erg over het taaltje te spreken. Na eerst de Hollandse taal eenigszins onder de knie te hebben gekregen, volgt nu een nieuwe language, which sounds like double Dutch to Mrs. Hissink.

320gers zullen welkom zijn indien zij in de buurt mochten komen.

Het adres van de Heer Hissink, alsboven, werd onderstreept opdat dit moge worden gezien door vriend Wils, want Hiss vindt dat het tijd wordt dat hij eens een seintje geeft en vindt het overigens verdacht dat zijn oude vriend paars (van de zon) wordt.

editie 13 dec. 1948

Nog een oude gunner, Lettinga (the man with the pierced background) zendt alle leden zijn beste wensen en wel speciaal aan alle nieuwbakken vaders, jarigen, gedecoreerden en gepromoveerden en niet te vergeten aan de heren Methorst, Faas en Dourlain, die hem zo warm (nat?) ontvingen in de onderoff. mess op het vlieggkamp Soerabaia, waarbij Faas in de praktijk bracht "hoe moet ik met mijn katje omspringen", waarbij halverwege het koord brak en het gordijn naar beneden viel.

Lettinga verzocht verder nog de speciale aandacht van Piet met de Paardehoeven, de Baard, Toon Snor, en Buikie Bols.

Mainsonpierre, L., ex "orderly-room-inktvis", ex "flight-Louis", zag zich terug in Civvie Street voor bergen moeilijkheden geplaatst, aangezien hij nu moest werken voor de kost.

Louis' gewilde job was "6 dagen vrij en 's Zondags dubbel pay voor overtime" was niet vacant, dus startte hij in de business van een Oom te London, die hem prompt naar Groenland zond als reiziger in Koelkasten. Na een verblijf van 6 maanden kwam Louis terug, met ijspegels nog hangende aan zijn daverende snor, en had hij kans gezien 1 (een) koelkast te verkopen aan een doofstomme Eskimo, die dit bul voor een radio hield.

Louis zal nu per Transva naar de Belgische Congo vertrekken met een lading bontmantels.

(You never know Louis, daar zijn nog naakte volksstammen).

-o-o-o-

BRUSH UP YOUR ENGLISH

R.A.F. SLANG

Adrift	Overdue from leave or late pass	Te laat van verlof terug
Annie	The old Anson aircraft	Anson vliegtuig
Are you happy in your work	A question adressed to anyone who has been saddled with some embarrassing task	Vraag aan iemand, die een naar werkje moet opknappen
Bang on	Bomber slag for 'O.K.'	Precies goed
A beat up	Ground strafing. Also, a very lively visit to the local. (Johnny and crew!)	Beschieting vanuit de lucht, ook wel luidruchtig café-bezoek.
Beer lever	Part of the controls of an aircraft	Stuurkolom
Blonde job	A fair-haired member of the W.A.A.F.	Blonde vrouwelijke militair.
Bust	To reduce to the ranks, or lower a rank.	Degraderen.
Cake-hole or hangardoors	The airman's name for his or anyone else's mouth (for some of them Beer-hole, Don't laugh, Sally).	Spotnaam voor iemands mond.

SKY LARKS.

The passenger in an aeroplane noticed a parachute floating past the window.

"Going to join me?" yelled the man with the parachute.

"Not on your life!" replied the passenger

"I'm alright where I am."

"Please yourself", called the parachutist. "I'm the pilot".

It was Christmas Eve in 1949, and as he sped through the dusk in his 1932 Morris towards London, he suddenly noticed that he was passing 'The Aerodrome.' On the spur of the moment he pulled up and clambered out of the car. He just had to get out and walk once again up the road that used to lead to the Mess.

With quickening steps he walked up the lane round familiar corners and past well known landmarks - why even the low brick wall was still standing - and turning the last bend there stood the reconstructed Nisson the 'Mess.'

With a trembling had he opened the door and there he could almost imagine the old familiar scene. Indeed the remains of the "bar" was still there and the two old easy-chairs, slightly faded perhaps, but nevertheless both old faithfuls.

The scene gripped him - he just had to close the door and sit down in the largest of the two chairs, the one always placed to the left of the fireplace to hide the huge rent in it's side, and as he gazed at the old tiled surround, the room seemed to fill up, there rather shadowy perhaps, stood old Tubby behind the bar, serving rations to several hazy uniformed figures.

And as he sat gazing, the Tannoy echoed through the room, "Briefing 320; all 320 report to briefing room," and slowly the hut began to empty. The man remained sitting with seat on his brow and a heavy heart, for he knew this was one trip he couldn't go on.

With a start he realised that the hut was empty, and as he rose to leave he felt some irresistible and compelling force guide his feet out through the door he feared seeing it, was a magnetic attraction no earthly power could change. He knew he had to see this final thing before the "Spell" would let him continue his journey into the night.

Down the road he went and finally found himself at the end of a wide runway. A mist had obscured the far end, but already in the distance he could hear the roar of powerful engines, and he knew then what he would have to behold. The first plane, bathed in a ghostly light, passed him in a flash as it took off into the night, but not before he had seen at the windows his old friends-dead friends; and as one by one, the mighty machines sped towards him, he saw their faces smiling faces. And as he prayed, kneeling in the middle of this now deserted airfield, he knew that at the end they were happy, knowing that they had served well.

*Met dank aan:
Dirk Megchelse
320 vereniging*